

MÁTYÁSSY LÁSZLÓ KÖSZÖNTÉSE 70. SZÜLETESNAPJÁN

Máttyássy László a Budapesti Műszaki Egyetem Építőmérnöki karán 1972-ben szerzett oklevelet, majd ezt követően a mérnöki pályafutását az Uvaterv Híd-4 osztályán kezdte el. Jókor érkezett, mert akkor folyt a Jugoszláviának készülő Duna-hidak (Újvidék, Sabác, Bácskapalánka) acélszerkezeti tervezése, közöttük az újvidéki ferdekábeles híd terveivel, amelyben részt vállalt. Ebben az időszakban készültek a szegedi Bertalan-híd és a budapesti Árpád-híd szélesítésének a tervei is.

1981-82-ben a Linz-i Vöestalpine AG.-nél dolgozott vendégmunkásként, az Uvaterv kiküldetésében, majd 1983-ban a Híd-5 osztályon lett irányító tervező.

A Kereskedelmi Tervező Vállalatnál töltött rövid kitérő jó lehetőséget jelentett számára a magasépítési szerkezetekkel való gyakorlatszerzésre, azonban a nagy álmot számára továbbra is a hídtervezés jelentette. 1988-ban tért vissza az Uvaterv hírodára, ahol előbb szakosztályvezető, majd a Híd-3 osztály vezetője lett. Itt főképpen feszített vasbeton hidak tervezésével foglalkozott. Legfontosabb munkái a szolnoki Szent István-híd ártéri szerkezeteinek felújítása, az M1 autópálya Rába-hídjának betolása és az M0 autópálya Dulácska völgyhídjának tervezése volt. A cigándi Tisza-híd ártéri hídjait szintén szakaszos betolással épülő feszített szerkezettel tervezte.

1994-ben mérnök társaival együtt megalapították a Pont-TERV Mérnöki Tervező és Tanácsadó Kft-t, amelynek ügyvezetője lett. Amikor a Kft részvénytársasággá alakult, a Pont-TERV Zrt. vezérigazgatójaként és műszaki igazgatójaként folytatta munkáját, mely elsősorban a cég tervezési feladatainak szervezését és műszaki irányítását foglalta magába.

Az ebben az időszakban készült feladatai közül érdemes

kiemelni az Esztergomi Mária-Valéria hídát, a tiszugi Tisza-hídát, a szekszárdi Szent László Duna-híd meder szerkezetét, az M7 autópálya 1872 m hosszú Köröshegyi völgyhídját, az M8 autópálya dunaujvárosi Pentele Duna-híd ártéri szerkezetét, az M6 autópálya 650 m hosszú szakaszosan betolt feszített beton szerkezetét, és az M0 autópálya Deák Ferenc Duna-hídját. Az M43 autópálya 180 m fesztávolságú Móra Ferenc Tisza hídja trapéz hullámlemez gerincű, „extradosed”-feszített vasbeton szerkezettel épült.

Legutóbbi munkái a hálós ívhíd szerkezetű Klatsmányi-híd a Mosoni-Dunán és a 252 m fesztávolságú Komáromi új, ferdekábeles acél közúti Duna-híd, amely jelenleg épül.

Máttyássy László a Magyar Mérnöki Kamara alapító tagja, 1998 és 2008 között a MMK Hidász Szakosztály elnöke, 2004-2008 között a Tartószerkezeti tagozat elnökségi tagja volt.

A szakmai közélet aktív tagjaként számos publikációja jelent meg és nagyszámú előadást tartott mind a tervezői munkájához kapcsolódó, mind a magyar hídépítés történetét átfogó kérdésekről. Az ifjúság szakmai képzésében egyetemi előadásokkal, diplomatervi konzultációkkal valamint az államvizsga bizottság tagjaként vállalt részt.

Munkáját Feketeházy János-díjjal (2007) és Arany Mérföldkő-díjjal (2008) ismerték el. 2010-ben a fib magyar tagozat Palotás László-díjjal tüntette ki, 2017-ben pedig a MMK Tartószerkezeti tagozat Életmű-díjjal jutalmazta. Az általa tervezett hidak több Építőipari Nívódíjat, Tierney Clark-díjat és a MAGÉSZ Az év acélszerkezete nívódíját kapták. Két munkáját a fib Nemzetközi Betonszövetség fődíjára is jelölték.

Vezetésével a Pont-TERV Zrt. 25 éves fennállása alatt a magyar hídervezés meghatározó szakmai műhelye lett.

A **fib** Magyar Tagozata nevében jó egészséget és további sikereket kívánunk.

Balázs L. György

DR. KAUSAY TIBOR KÖSZÖNTÉSE 85. SZÜLETÉSNAPOJÁN

Dr. Kausay Tibor Nyíregyházán, 1934. október 1-én született. Műegyetemi tanulmányait az Építőipari és Közlekedési Műszaki Egyetem Mérnöki Karán 1956-ban kezdte meg. Diplomát a Híd- és Szerkezetépítő Szakon 1961-ben kapott. Ugyanott 1967-ben vasbetonépítési szakmérnöki oklevelet szerzett.

Az egyetemi doktori fokozatot 1969-ban, a műszaki tudomány kandidátusa fokozatot 1978-ban nyerte el. Címzetes egyetemi docens lett 1985-ban, Ph.D. fokozatot 1997-ben kapott, 2003-ban a BME címzetes egyetemi tanára lett az Építőanyagok és Mérnökgeológia Tanszéken.

1961-1963 között a Budapesti Közúti Üzemi Vállalatnál volt műszaki előadó és építésvezető. 1963-tól 1994-ig a több névváltozáson átesett Szilikátipari Központi Kutató és Tervező Intézetben dolgozott, ahol tudományos kutató, az utolsó tíz évben tudományos tanácsadó és a Betonosztály tudományos osztályvezetője volt. Jelenleg az egyszemélyes Betonopus Betontechnológiai és Kőzetalkalmazástani Mérnökiroda Bt-ben tevékenykedik.

1968 óta az építőanyagok tantárgy különböző stúdiumainak külső óraadó tanára volt a Budapesti Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetemen. 1991-2001 között az Ybl Miklós Mű-

szaki Főiskolán, és 2000-2003, továbbá 2007-2008 között a Schulek Frigyes Kéttannyelvű Építőipari Műszaki Szakközépiskolában is tanított.

A **fib** Nemzetközi Betonszövetség Magyar Tagozata 2000-ben vette fel tagjai közé, és 2015-ben Palotás László-díjban részesítette.

A Magyar Tudományos Akadémia Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Tudományos Testületének 1992-ben tagja, 2003-ban tiszteletbeli tagja lett, ahol ugyanebben az évben a gróf Lónyay Menyhért Emlékérmét vehette át.

A Magyar Mérnöki Kamarába 1996-ban lépett be. Régi tagja a Szilikátipari Tudományos Egyesületnek, az Építéstudományi Egyesületnek, a Magyar Út- és Vasúti Társaságnak, a Közlekedéstudományi Egyesületnek, a Magyarhoni Földtani Társulatnak.

Kutatási tevékenysége a betontechnológiára és az építési kőanyagok anyagtanára terjed ki. Publikációinak száma mintegy 225.

Honlapján (<http://www.betonopus.hu>) megjelenő írásai az egyetemi építőanyag-oktatást és a szakmai ismeretek terjesztését szolgálják.

Kedves Tibor, sok szeretettel kívánunk születésnapod alkalmából nagyon sok boldogságot, sok-sok aktív évet.

Lublóy Éva és Balázs L. György